

IMPULS

NR. 1 FEBRUAR 1992 21. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Impulser	1
Landsgildekontoret	2
Gambia-svøm	2
Gildemesterstævne 1992	3
Gildeledelsen og fremtiden	4
Gildernes 60 års jubilæum	5
Det lød lidt barnligt , men	6
Det er for sent	7
Du kender historien	8
Ord til eftertanke	9
Glæde	10
Glæde - sorg	11
Nærkontakt	13
Mulighed og tomhed	14
Redaktørens skrivelser	14
Motion	16

IMPULSER!

Impuls er gildeledelsernes blad. Her skal GM og GL kunne finde inspiration og ideer til deres daglige virke. I hvert nummer har der i årevis været bragt meget godt stof, der sandsynligvis har været en og anden til hjælp.

ILGL har vi drøftet bladet og dets indhold, og vi synes principielt, at bladet lever op til dets formål. **Men** - en fejl har IMPULS dog i LGL øjne! Der er for lidt stof fra os selv - og måske også til os.

LGL vil derfor forsøge at give IMPULS den manglende dimension som det interne meddelelsesmiddel alle gildeledelser imellem. Vi har derfor i LGL pålagt os selv at være mere flittige til at bruge spalterne i IMPULS til informationer, ideer og forslag.

Med kun 4 numre om året kan man næppe forvente en egentlig debat, men vi kan alle kommentere indlæg og besvare stillede spørgsmål pr. brev eller telefon til forfatteren.

Har du ideer, som du gerne vil have afprøvet i gildeledelseskredsen, inden du slipper dem løs på dit gilde, så brug trykt IMPULS - bladet er til for os!

På LGL vegne
Niels, LGM

LANDS- GILDE- KONTORET

Da en af vore trofaste piger på kontoret - Gyttie - er sygemeldt på ubestemt tid (siden november), er der p.t. et stort arbejdspress på de to tilbageblevne. LGL har besluttet at ansætte en vikar midlertidigt. Derudover er det også nødvendigt at prioritere, - og dermed også fravælge opgaver. Vi beder hermed om gildernes forståelse for, at kontoret i nogle situationer må undlade at leve op til den normale service.

Niels
LGM

GAMBIA- SVØM

SVØMME TIL GAMBIA?

Der er jo over 5000 km. til Gambia!

Det kan man da ikke!

Jamen, så

SVØM FOR GAMBIA!

Det kan vi alle.

Svøm 100 m og betal 10 kr. eller betal 10 kr. og lad en anden svømme de 100 m. F.eks. familie, venner, bekendte, kolleger. Lad de lokale spejdere svømme for dig, -

gruppe - gildet, og I stiller op som sponsorer. Sæt det på gildets program.

Svømning er sundt. Det er god motion, men det kan også blive fornøjeligt. Lad os fastsætte en begrænset periode: 1. maj 1992 - 30. september 1992. Starten går med en festlig indvielse i svømmehallen ved LIS-stævnet i Blokhus. Til Fellowship Day skulle vi så gerne kunne meddele, at det lykkedes de danske gildebrødre (evt. med lidt hjælp udefra) at tilbagelægge strækningen Danmark - Gambia ved en fælles indsats.

Som opmuntring stiller vi præmier til rådighed for den svømmer og den gruppe, der sammenlagt har svømmet længst. HUSK! Man må gerne have mange sponsorer.

For at kunne holde styr på svømningen vil vi udsende et GAMBIA SVØMMEKORT med Sct. Georg i april. Kortet indsendes til medfølgende adresse, men registrering på Gambia-strækningen sker først, når pengene er registreret hos kassereren.

HVOR KAN MAN SVØMME?

Overalt i verden - bare der er vand nok. Svømmehal, friluftsbassin, strand, flod, sø. Husk blot badereglerne.

Svøm til daglig og i ferien, indenfor og uden for Danmark.

Vi håber, I vil være med på ideen og få nogle hyggelige timer sammen med andre svømmere.

Målet er, at få så mange penge ind, at spejderne i Soma kan få frisk vand op af deres nye brønd. Hertil er der brug for en pumpe.

Med gildehilsen

Jette Dyhring Pedersen

PIM

Provincialet for Storkøbenhavn og Bornholm

GILDEMESTERSTÆVNE

1992

afholdes lørdag-søndag den 26. - 27. september 1992 - på Esbjerg Kursus- og Konferencenter, med start lørdag kl. 13.30 og slut søndag kl. 14.00

Mulighed for frokost lørdag inden start og søndag efter slut forefindes efter tilvalgsprincip.

Gildemesterstævnet er for alle gildemestre, stads- og distriktgildemestre, provincialmestre, LGL samt enkelte andre særligt indbudte.

Hvis gildets eller stads-/distriktgildets mester ikke kan deltage, kan en anden repræsentant for gildet deltage i stedet.

Husk at reservere dagene og på gildetingene i marts at budgettere med deltagelsen.

På gildemesterstævnet vil vi behandle en del aktuelle emner. Nogle emner vil blive behandlet i grupper, som deltagerne på forhånd har tilmeldt sig efter ønske - 5-7 emner vil blive »udbudt«, af disse kan de enkelte deltagere efter lyst, interesse el. behov vælge de 2 emner, de helst vil deltage i behandlingen af.

Andre emner vil blive behandlet i plenum, lige som en redegørelse vedr. de i grupperne behandlede emner vil blive givet i plenum.

Af de emner, som vil blive behandlet på Gm.stævnet kan foreløbig nævnes:

Handlingsplaner vedr. spejderarb., Polen og Gambia.

Ekstern PR og samarbejdsrelationer.

Medlemstilgang/fastholdelses problematik.

Gildeledelse.

Kursusvirksomhed.

Spejderkontakt.

Endvidere vil der være orientering vedr. LGT i Holstebro 1993.

Sct. Georgs Fonden.

Spejdernes Fællesråd.

Gildebevægelsens 60 års jubilæum 1993.

Internationalt gildearbejde.

Hvis nogle gildemestre skulle have ideer/ønsker vedr. yderligere emner, som kunne tænkes behandlet som tilvalgsemner eller som orientering, så er muligheden herfor til stede. Skriv til:

VLGM Kirsten Hector

Åvænget 9

9900 Frederikshavn

Emne-ønsket vil så blive taget under overvejelse, og såfremt et rimeligt antal gilder ønsker et bestemt emne eller LGL skønner, at det vil tiltrække et rimeligt antal deltagere, vil dette emne komme med på programmet.

På Gildemesterstævnet vil der også blive afholdt en Gildehal og der vil være pauser med mulighed for at dyrke kammeratligt samvær samt udveksle minder, inspiration og erfaringer.

Inæste nummer af Impuls vil mere præcis omtale af stævnets program blive præsenteret, deltagerpris og tilmeldingsfrist samt - betingelser blive oplyst.

LGL glæder sig til at se rigtig mange gildebrødre i Esbjerg den 26. og 27. september 1992, og vi tror på, vi får et godt stævne.

Med gildehilsen
Kirsten Hector

GILDE- LEDELSEN OG FREMTIDEN

Gildetinget står for døren, og dermed skal mange ledelsesmedlemmer udskiftes. Men uanset om du fortsætter eller går af, er marts måned inkluderet i din »regeringsperiode«. Du har derfor din del af gildeledelsens ansvar for et veltilrettelagt og gennemført gildeting.

På gildetinget skal der både vælges ny ledelse, gøres status (beretning og regnskab) samt udstikkes en kurs for fremtiden.

I mine øjne er det et godt ting, når der for det første ikke skal være ørkesløse overtalesforsøg for at finde en ny gildeledelse, men vigtigst: At der bruges god tid på en konstruktiv debat om fremtiden, og at der fastsættes nogle klare mål for gildets fremtid. Mål som accepteres af alle gildets medlemmer, og som den ny gildeledelse kan styre mod - og fastholde gildet på.

I handlingsplanerne, som vi vedtog på Landsgildetinget, er der gode muligheder for at finde opgaver, som netop dit gilde påtager sig at løse - alene eller i samarbejde med spejdergrupper.

Vi har alle igennem lang tid talt og skrevet meget om, at gildebevægelsen trænger til en mere markant profil, vi skal synliggøre os bedre. På gildetinget ville det være dejligt, om gildeledelsen kunne få gildets tilslutning til en lokal handlingsplan for en markant markedsføring i det nære samfund. Lederen i Sct. Georg nr. 1/92 var mit

første beskedne bidrag til at støtte gildeledelsernes profileringsarbejde i de lokale gilder.

I Sct. Georg nr. 2/92 kan du læse om min lille »kaffe-klub-undersøgelse«. Jeg er ret overbevist om, at mange gildebrødre har vedtaget med sig selv, at sådanne problemer har vi da ikke i vort gilde - men er det nu også rigtigt, at det kun er i andre gilder, at vi finder kaffeklubbens problemer? Her i vores snævre gildeledelses-kreds skal det være min (udokumenterede) påstand, at netop de gilder, der er hurtigst til at melde hus forbi, har nogle af problemerne at slås med. Kaffeklubbens resultater var måske også værd at have i tankerne, når gildets kurs skal afstikkes.

Tænk om alle gildebrødre går hjem fra årets gildeting og efterlever flg. leveregler:

1. Imødegå prompte negativitet og passivitet.
2. Vær stolt af gildet - og vis det.
3. Sig kun nej, hvis der er en reel grund til det.
4. Hav gildeloven i bagehovedet, hver gang der skal træffes en beslutning.
5. Lyt aktivt og positivt - især til gildebrødre og spejdere.

Så bliver det for alvor sjovt at sidde i en gildeledelse!

Jeg ønsker og håber, at dit gilde må få et godt og konstruktivt gildeting. Samtidig vil jeg gerne benytte lejligheden til på landsgildeledelsens vegne at rette en varm tak til dig for din indsats i gildeledelsen i den forløbne periode. Træder du tilbage, ønskes du en god og aktiv tid som gulvbrøder og værdifuld støtte for din afløser. I modsat fald ønskes du tillykke med genvalget og al mulig held og lykke med at fastholde gildets kurs.

Niels, LGM

GILDERNES 60 ÅRS JUBILÆUM

Aktivitet og økonomi

Den 24. april 1993 er det 60 år siden landets første gilde blev oprettet.

Landsgildeledelsen forbereder nogle tiltag for at fejre bevægelsens runde dag. Vi vil ikke denne gang lave store, centrale arrangementer. Jubilæet skal først og fremmest markeres der, hvor det egentlige gildearbejde foregår. Ligeledes synes vi, at det vil være naturligt at markere vort jubilæum sammen med den spejderbevægelse, der har dannet grundlag for vor tilblivelse.

Vi har derfor med Danske Spejderes Fællesråd aftalt, at arrangementet »spejder for en dag« i 1993 bliver afholdt, lørdag den 24. april og at dette samtidig markerer gildernes 60 års jubilæum. Det betyder, at gilderne rundt omkring i landet kommer til at lægge nogle kræfter - og nogle penge - i et fælles spejder/gilde arrangement.

Arrangementet ønskes gennemført i alle de byer, hvor der er både gilder og spejdere. Vi vil bede Jer, i samarbejde med de lokale spejdergrupper eller -divisioner, afholde et byløb lørdag formiddag. Vi har valgt denne løsning for derved at gøre en spejderaktivitet mest mulig synlig over for flest mulige mennesker. Løbet skal foregå

lige midt i den mest aktive indkøbstid og lige midt i forretningskvartererne. Så lover vi Jer, at både I og spejderne vil få al den offentlige opmærksomhed, vi kan ønske.

Vi vil bede gilderne overveje, om man kan afse nogle pæne pengebeløb som præmier for deltagende spejdere. Vi foreslår, at gilderne udsætter præmier i størrelsesorden 2 - 300 kroner pr. patrulje alene for at deltage. Mange penge! Nå ja, men det er da formentlig sådan, at lokaliteter med mange spejdere også har et blomstrende gildeliv. Og så er der jo et helt år til at skaffe penge, hvis kassen er tom på nuværende tidspunkt.

Det tekniske oplæg til byløbet med opgavertil posterne m.v. leverer landsgildet, som sammen med repræsentanter for de forskellige korps ned sætter et udvalg, der »laver« løbet. Jeres opgave bliver at færdiggøre forberedelserne, d.v.s. gøre materialer klar (foregen regning), udlægge løbet og sammen med spejderledelserne stå for afviklingen.

Vi vil også sørge for forudgående pressekontakt til de landsdækkende nyhedsmedier og levere Jer forslag til pressemeddelelser til de lokale medier.

Tag emnet jubilæumsløb med på gildet i 1992. Få gennemdrøftet gildets engagement i aktiviteten og få skabt klarhed over, hvordan økonomien hænger sammen. På gildet i 1993 er det faktisk for sent!

Landsgilderådet forventer af Jeres gilde, at I bakker op om denne fælles aktivitet, som rummer mange aspekter: jubilæum, spejderkontakt, PR.

Begivenheden bør også markeres internt i gilderne. Her foreslår vi, at der arrangeres festligheder med ledsagere på distrikts- og stadsgildeplan, søndag den 25. april 1993. Festerne tænkes gennemført efter fælles skabelon, men naturligvis tilpasset lokale muligheder og ønsker, således at deltagerne er med i en fest, afholdt 35 steder i landet.

Fælles oplæg følger, men distrikts- og stadsgilderne bedes snarest beslutte, om man ønsker at deltage i dette »tilbud« til gildebrødrene og i så fald nedsætte festudvalg til at stå for det praktiske. Mange ting skal forberedes i god tid: lokaler, menu, musik, underholdning og meget mere.

God fornøjelse med de mange spændende forberedelser til jubilæumsaktiviteterne.

Landsgildeledelsen
Svend Erik Jensen, VLGS

Gør en god gerning hver dag.

DET LØD LIDT BARNLIGT, MEN -

Da jeg som femtenårig blev spejder, gjorde det et stærkt indtryk på mig, at bevægelsens stifter, Baden-Powell, havde pålagt spejderne »at gøre en god gerning hver dag«. Vor spejderpatrolje søgte alvorligt at gennemføre det, men da vi blev lidt større, kom udtrykket til at lyde os lidt barnligt.

Da jeg blev lidt mere moden, og kravet fik en anden form, nemlig »hver dag at gøre en lille ting, som kan glæde eller gavne en anden«, fik det igen betydning, og jeg forstod, at Baden-Powells tanke ikke var, at de små gerninger af denne art skulle gøres af hensyn til selve værdien af det, der blev udført, men for at fremkalde en indstilling af hjælpsomhed hos de unge.

I hvilken udstrækning spejderne har dette krav for øje og praktiserer det, er det vanskeligt at sige, men hvis alle mennesker følte det som en forpligtelse at efterleve det, ville det få indvirkning på deres eget sindelag og på menneskers omgang med hverandre.

Man ville på denne rent praktiske måde kunne gøre hjælpsomhed til en vane og derved nå lidt nærmere frem mod opfyldelsen af de store krav om at elske sin næste som sig selv.

Ove Holm, tidligere spejderchef
fra »ORD AT LEVE PÅ«

I 5 min. Sct. Georg,

talte Lissy Pedersen:

Jeg har gjort mig nogle tanker om vendingen »nu er det for sent«. Hvor tit bruger man ikke denne vending? Det kunne have været et besøg, man skulle have aflagt for længe siden, men så er tiden gået, og nu ville det måske virke lidt mærkeligt, hvis man gør det o.s.v. Det vil nok være bedre at ringe. Medens man overvejer, om man skal undskylde, eller lade som ingenting, går tiden, jeg ringer en af dagene.

Det er lidt nødløsning, men man har fået problemet udskudt lidt. Men det er der stadigvæk. Hvad med at skrive, det er nok nemmere. Der bliver ikke stillet spørgsmål, eller spurgt om noget. Man kan få forklaret sig, som man vil. Nu er beslutningen taget, jeg vil skrive et godt brev. Der er gået lidt tid, med at finde ud af, hvad der skal skrives. Det er svært at få tanker sat rigtigt på papiret. Det skulle jo helst være det rigtige man får skrevet. Undskyldninger. Tiden går, vi skal snart ind i et nyt år. Ingen tvivl om, at man vil sende en julehilsen. Indlede med glædelig jul og fortsætte med de ord, man ønsker at få sagt. Men er det ikke for sent nu? Den vending gælder desværre i mange situationer.

Jeg vil gerne slutte med at læse et eksempel på dette. En præst ved navn Normann Vincent Peale, skriver i en artikel:

DET ER ALDRIG FOR SENT.

Selv efter mange år, kan man råde bod på fortidens fejltrin.

Alt for mange mennesker, lader sig plage af de opgivende ord: »Men nu er det for sent«. En studerende, der ikke fik sin eksamen, jamrer over sit trivielle job. Han ville ønske, han kunne gå tilbage i tiden og gøre sin uddannelse færdig. »Men nu er det for sent«. En kontordame, der blev fyret på grund af et alkoholproblem, ville ønske, hun kunne få bugt med sin alkoholisme og begynde forfra. »Men nu er det for sent«.

Næsten alle familier kender til interne stridigheder, og ofte er der ingen af parterne, der vil være de første til at stifte fred. Så går tiden, indtil man synes, at det er for sent at komme med en undskyldning, eller gøre en uret god igen.

Til disse mennesker vil jeg sige: »Sludder! Det er aldrig for sent at rette op på fortidens fejltrin, aldrig for sent at begynde på en frisk«.

For nylig læste jeg en artikel om den kendte musiker Robert Shav, der trak sig tilbage som musikchef og dirigent for Atlantas symfoniorkester. Mange år tidligere, da jeg var blevet præst i New York, opsøgte Shav mig. Han foreslog, at vi lod en gruppe mennesker synge ved gudstjenesterne. Han var leder af et sådant kor, og ville gerne stille det til rådighed. Det lød for mig som en ide, der især ville tiltale de yngre medlemmer af vores menighed, så jeg gav ham grønt lys. De unge sang smukt og med indlevelse, og jeg synes, de gav vore gudstjenester et tiltrængt friskt pust. Desværre var der folk i menigheden - deriblandt to meget konservative kirkeværger - som mente, at sangen ikke var i overensstemmelse med vores kirkes traditioner. De henvendte sig

til mig og lagde ikke skjul på deres utilfredshed. Enden på det hele blev, at jeg mod min egen overbevisning fortalte Shav, at ordningen desværre måtte ophøre. Han blev skuffet, men sagde, at han godt forstod det. Denne episode nagede mig lige siden. Jeg havde ikke haft mod til at stå ved mine synspunkter.

Så gik der næsten 50 år. I al den tid hverken så eller talte jeg med Shav. Men da jeg så læste artiklen, blev jeg mindet om, at jeg engang havde begået en fejl, som aldrig var blevet rettet.

Da jeg kom hjem, skrev jeg et brev til Robert Shav og fortalte, at jeg havde handlet forkert dengang og fortrød det. Der kom næsten øjeblikkelig svar fra denne musikens store mand. Han takkede mig for mit brevs »ædelmodighed, elskværdighed og ligefremhed« og hævdede, at det lige så meget havde været hans fejl. Hvor blev jeg lettet! Det var et smukt bevis på, at selv efter alle disse år var det ikke for sent at sige undskyld.

Hvorfor ikke ransage Deres samvittighed og se, om der skulle findes en episode, som råber på forsoning, et uløst personligt problem eller en god gerning, der ikke blev gjort. Selv om der er gået lang tid, så skal man ikke slå sig til tåls med, at det er for sent. For det er det aldrig.

Fra »LILJEN«
Lolland - Falster Distrikt

DU KENDER HISTORIEN

Vågner, og føler straks det bliver en dårlig dag.

Ved morgenbordet vælter du kaffen, snerrer af din »bedre halvdel«, og kommer ind i en trafik kø så du kommer for sent på arbejdet. Snerrer af kollegaen, da han gør opmærksom, at du sandelig er sent på den i dag. Han bliver sur - telefonen ringer - han taler med en kunde som er lidt ked af behandlingen fra firmaets side. Det ender med et skænderi mellem din kollega og kunden.

Det var tilfældigvis jeres slagter hjemmefra!

Din kone er på vej hen til ham for at købe en bøf for at glæde dig i aften! Men fordi han blev dårligt behandlet af din kollega, som blev sur fordi du snerrede, får din kone et stykke dårligt kød. Derfor bliver din dårlige dag afsluttet med et skænderi over den seje bøf ØV.

Prøv i stedet dette, som jeg fandt i »Havebladet«.

Hver morgen vil jeg sige til mig selv:

Bare i dag vil jeg gøre et alvorligt forsøg på at være mod andre, som jeg gerne vil, at de skal være mod mig.

Bare i dag, vil jeg være optimist og ikke lade mig påvirke af noget som helst negativt.

Bare i dag, vil jeg prøve at finde det gode, som jeg ved er i alle mennesker uden undtagelser.

Bare i dag, vil jeg lytte opmærksomt og ikke utålmodigt afbryde for at sige i mod.

Bare i dag, vil jeg gøre alle de ting der egentlig godt kunne opsættes til i morgen.

Bare i dag, vil jeg være venlig og hjælpsom mod alle jeg møder og kun tænke kærlige tanker.

Bare i dag, vil jeg huske på, at der er en mening med alt, også selvom det hele ikke går efter mit hoved.

Bare i dag, for en enkel dag, må det kunne lade sig gøre, det vil jeg sige til mig selv, hver morgen.

Richard
fra »BUDSTIKKEN«
Sct. Georgs Gildet i Bagsværd

ORD TIL EFTERTANKE

Mennesket tilbringer sit liv med at resonere over fortiden, beklage sig over nutiden og skælve for fremtiden.

Vi har ikke alle fejl, men vi har fejl alle.

Når man er ude at se efter fejl, bør man ikke bruge en kikkert, men et spejl.

(Og dog:)

Lær af andres fejltagelser, thi du lever ikke så længe, at du selv kan nå at gøre dem alle.

Et godt eksempel er bedre end tusind argumenter.

Bedre et ærligt nej end et falsk ja.

En anden gang er det samme som aldrig.

Altid siger du: »I morgen, ja, i morgen vil jeg leve!« Sig mig, min ven, hvornår kommer den dag, hvorom du taler?

Forandre sig kan ingen, bedre sig kan alle.

Hold øjnene på dine idealer og fødderne på jorden.

Man skal stikke fingeren i jorden og lugte, hvor man er.

Livet er kort, men et smil er kun et øjeblik umage.

Når man er syg, er der kun een ting i vejen - når man er rask, er der mange ting i vejen.

Man skal lære, så længe man lever.

Skriv fornærmelser i sand, men velgeringer i sten.

Alt nyt er ikke ret, og alt gammelt er ikke slet.

Man høster ikke hvede, hvor man sår tidsler.

Løgn og snebolde øges snart.

Liden hjælp er også hjælp.

Der er kun een ond kone i verden, og hver mand tror, det er hans!

Sig ikke noget ondt om et menneske, især hvis du ikke med sikkerhed ved, om det er sandt. Og hvis du ved det, spørg da først dig selv: »Hvorfor skulle jeg sige det?«

Jeg vil ikke tale ondt om nogen, men sige alt det gode jeg ved om enhver.

En sag har tre sider - 3 sandheder, din egen, din modparts, den rigtige.

Korte sætninger der ofte optræder i forskellige sammenhæng - her set i Gilde Nyt, Sct. Georgs Gilderne i Slagelse.

GLÆDE

En artikel i avisen - »København som kulturby 96« - har givet mig inspirationen til disse 5 min.

I artiklen stod:

»Vort store problem med København som europæisk kulturby 1996 er os selv! Vores danske smålighed, der sjældent giver plads - snarere indskrænker. Det er den, der kan gøre København 96 til ren prestigeplad, med masser af midler til kun ballet og porcelæn - og samme smålighed der gør, at visse kunstnere brokker sig over, at vi har et statsoverhoved, der tegner og scenograferer«.

Det siger noget om vores problem. Små sko, manglende evne til at glædes over livet og bare leve det. Plaget som vi er af angst for at slå ud med armene og af utilstrækkelighed og selvhad.

Samtidig stødte jeg på en anden artikel, hvor Gerz Feigenberg i et læserbrev om skuespillet »Dronning Blå« skriver:

»Målet for vor stræben er efterhånden ikke længere åndeligt overhovedet, men kun materielt.

Vi stræber efter fysiske resultater, noget der kan gøres op i penge. Vi måles og måler os selv ved, hvad vi kan producere af varer, muskler, kønne ansigter og lange liv. Ikke ved vores evne til at elske, drømme og leve. Livet skal kunne betale sig - basta.

Vi er blevet dårligere til at se os selv som værdifulde på det åndelige plan. Vi mangler katarctrofalt et filosofisk verdenssyn at tro på, kæmpe for og elske«.

Små sko - manglende evne til at glædes over livet og bare leve det.

Livet skal kunne betale sig, vi måler ikke vores livskvalitet ved vores evne til at elske, drømme og leve!

Er vi virkelig sådan - er vores liv sådant?

Det er nok lidt rigtigt! - Så kunne et 50 års jubilæum måske være et passende tidspunkt at gøre noget ved det!

Lad os samle på glæde - samle så mange/meget, at vi kan dele ud af dem og så mange, at vi har et lager, vi kan tære på i perioder, hvor vi ikke synes, at vores hverdag er udpræget glædelig. Der er jo altid noget man kan glæde sig over.

Hvad er glæde? Det er en følelsesmæssig grundtilstand - en behagelig følelses-tilstand, der fylder en helt.

Det er glæden over årstidernes skiften. Himlens farve. Fuglenes flugt. Duggen i edderkoppespindet. Regnens pjasken i en pyt. Stormens rusken i træerne. Glæden over at være sammen med mennesker man holder af, venner, familie, kolleger.

Glæden over opgaver, der lykkes - f.eks. som underviser pludselig at opleve, at et hold elever har forstået en vanskelig problemstilling - fordi man har fundet et eksempel, der satte tingene i perspektiv.

Glæden ved at læse et digt og pludselig forstå, hvad digteren mente, da han skrev det - eller i hvert fald føle, at man forstår det.

Glæde er at stå og vente på en, man holder af, og pludselig få øje på ham/hende i mængden.

Glædes over, at kunne gå entur i skoven, kunne cykle, kunne løbe på ski, og hvad vi eller foretager os, pludselig at kunne »høre« skøjternes gliden over isen på Forvalterengen under en travetur på Åsen i tåget vejr og plusgrader.

Jeg er sikker på, at hvis vi aktivt begynder at samle glæder, vil vi forøge både vores egen og vore omgivelseres livskvalitet.

Jeg er overbevist om, at glæder kan hentes frem i situationer, hvor vi ikke synes, der er så meget at glædes over. På den måde kan glæderne hjælpe os over vanskelige perioder i vores liv.

Lad os sætte »de små sko« bagest i skabet, og lad os hjælpe hinanden med at glædes over livet - og bare leve det.

Lone

fra »SKRÆP«

1. Sct. Georgs Gilde i Køge

GLÆDE - SORG

Menneskets tilværelse er fyldt med modsætninger - mellem lys og mørke, ondt og godt, sandhed og løgn, liv og død, for nu at nævne de mest fundamentale.

Vi har det også tæt inde på livet her i aften, hvor vi har måttet tage afsked med en kær gammel gildebror, samtidig med at vi kan glæde os over at kunne byde en ny, aktiv gildebror velkommen i vor midte. Disse modsætninger kan i den grad støde sammen, og vi kan opleve det som om livet bryder sammen, når et menneske, vi elsker, forsvinder enten ved død eller skilsmisse - eller når vi mister vort arbejde. I stedet for glæde føler vi sorg, sorg over at miste det, der var tilværelsens glæde og styrke, og det kan gøre et menneske tavst og opgivende. Ja, sorg kan endda slå et menneske ihjel allerede inden det dør. Men heldigvis er der i menneskene

en modstand mod at se livet gå til grunde. Der er i os en trang til at finde klarhed i livets modsætningsfyldte virvar. En trang til ikke at blive stum og give op, men at finde ord og mulighed for at handle, selv om sorgen truer med at lamme alt initiativ. Man kunne kalde denne modstand mod lammelsen for et arbejde med glæden og et arbejde med sorgen.

Forfatteren Poul Ørum har inden for de senere år udgivet to bøger, hvor han giver udtryk for at arbejde med sorgen. Men det er lige så vigtigt at holde fast ved, at det er nødvendigt at arbejde med den erfaring af glæde, som vi alle har, og som kommer før erfaringen af sorg.

Sorgen er tab af glæde, men glæde er ikke tab af sorg.

Der findes mennesker, der på grund af dybe sjælelige konflikter eller andre ting, har uhyre svært ved at finde glæde i noget som helst i tilværelsen. Disse mennesker synes altid, at alle andre har mange flere glæder, end de selv har, og at deres egen sorg er så overvældende og så stor, at der ikke findes en lige. Deres tanker kredser til stadighed om deres egen person, og de glemmer helt at få øje på de mange store og små glæder, de er omgivet af i deres dagligdag, hvor den største glæde er glæden ved at være til.

Forleden dag havde jeg en lille glad oplevelse på mit arbejde. Lille Peter på 8 år og jeg skulle til at skrive dagbog. Jeg skrev den 12. november i bogen og sagde til Peter: »I dag har min far fødselsdag«. »Nå«, svarede Peter, »Hvor gammel bliver han så?« - »77 år«, svarede jeg, »hvis han havde levet, men han er død og ligger nede i jorden«. Peter så på mig og svarede: »Nej Randi, han sidder da oppe i himlen«. Jeg smilede til ham og sagde: »Ja, selvfølgelig, og jeg er sikker på, at han bliver

glad, når han ser hvordan vi to sidder og hygger os«. Peter smilede glad til mig, rejste sig op, så op i himlen og sang »Happy birthday to you«.

En lille dejlig oplevelse, der spreder lys og glæde.

I vor tid er man nået så langt i vor tekniske viden, at vi forsøger at fjerne nedturene i livet med medikamenter o.lign., men ved at bruge disse midler, kommer man også somme tider til at udrydde sorgen og smerten, d.v.s. følelserne - og det er ikke så godt.

Ved at fortrænge sorgen og smerten lukker man også samtidig alle andre følelser ude - også glæden, betagelsen og den vilde lykke.

De færreste af os bryder sig om, at livet går os imod. Og dog kan det også have en vis livskvalitet at kende denne modgang, den kan medvirke til, at man bliver større og smukkere i menneskelig forstand. Det gør ikke spor, at man kan se nogle spor i ansigtet, der vidner om en vis modgang. Er der noget kønnere end et ansigt af et gammelt menneske, der ved hver rynke vidner om en livserfaring.

I et digt, der hedder »Det brugte«, lyder det således:

Jeg holder mest af ting
der er mærket af brug
min mors giftering
og hønsenes ædetrug.

Bøger der er brugt
og en pibe med ar
har fået noget smukt, det
ubrugte ikke har.

Et skuret køkkenbord
en bulet spand
siger smukkere ord
end ordene om det kan.

Et menneske, der er brugt
et menneske med ar
har fået noget smukt
det ubrugte ikke har.

Med andre ord, det vigtigste er ikke, hvordan dit liv ser ud i ydre prestigemæssig forstand, men at det bliver brugt og slidt, at der kommer mærker på, at du er villig til at lade dig bruge. Derved undgår man selvfølgelig heller ikke sorgen og smerten, ej heller glæden og lykken.

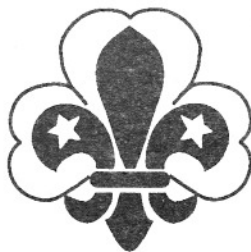
I gildet har vi mange glæder, når blot vi vil være positive. Vi har så mange glæder, at vi bør have overskud og vilje til at hjælpe andre mennesker til at få et mere klart livssyn, hvor det at glædes over tilværelsen kan få grobund igen.

Axel Juel har skrevet et lille vers:

Dejligst af alle glæder
er glæden for slet ingenting
ikke for noget du kan eller vil -
glæden for intet og glæden for alt,
glæden fordi du er til.

Jeg vil ønske, at vi alle må få lejlighed til at sprede glæde og lys i vor dagligdag, så vi ikke kun er gildebrødre af navn, men også af gavn.

fra »GILDENYT«
Sct. Georgs Gilderne i Aabenraa

NÆR- KONTAKT TIL SPEJDERNE

Ja, det må vel virkeligt være noget af det, vi satser på, da det jo er der vort potentiale for nye gildebredre ligger. Det er vi nok alle enige om, men mange af os har vel også erfaring for, at det ikke altid er så nemt endda at opnå denne nærkontakt. Derfor vil jeg kort referere en god og positiv oplevelse med spejderne.

Jeg harsom International sekretær sammen med PIM Jette Dyhring Pedersen deltaget i en fælleskorpsslig international week-end, der var arrangeret af Baptisternes spejderkorps. Vi var 21 deltagere fordelt med to gildebredre samt spejdere fra de fire korps internationale udvalg.

Week-enden blev holdt på »Viggahus« i Målev, en stor og dejlig spejderhytte. Man havde planlagt denne week-end til at sætte fokus på udviklingen i de nye demokratier i Østeuropa. Arrangørerne havde gjort meget ud af, at vi skulle fornemme, at dette var en international week-end. Til frokost lørdag serverede man noget fransk, til middag og natmad noget russisk, til morgenmad søndag noget engelsk og til frokost noget svensk. Jeg syntes, det var flot og fantasifuldt og afgjort med til at sætte den gode stemning, vi fornemmede igennem hele forløbet.

Orientering om udviklingen i Østeuropa fik vi lørdag eftermiddag af journalist Chr. Mailand-Hansen, som talte om de Baltiske lande og Ukraine. Senere kom Lars

Hansson fra Baptisternes spejderkorps og fortalte om at være ungdomsdelegeret ved FN. Det var en spændende og inspirerende eftermiddag.

Derefter skulle vi i fællesskab forberede den russiske middag samt natmad. Der var hyggeligt at vi alle blev blandet og på denne måde arbejdede praktisk sammen.

Senere på aftenen så vi Kieslowskis 10'ende Dekalog film.

Om søndagen efter morgenmad og morgensamling hørte vi Inger Christensen fra KFUK-spejderne fortælle om udviklingen i spejderarbejdet i Østeuropa.

Derefter var der som sidste punkt inden frokost og oprydning, gensidig ide- og erfaringsudveksling, og her fik Jette og jeg mulighed for at fortælle lidt om gildernes tiltag på det internationale plan.

Alt dette var utroligt spændende og inspirerende, men egentligt fandt jeg nok, at det vigtigste var, at vi fik vist, at vi gildebredre er ganske almindelige spejdere, der bare er blevet ældre og har lagt uniformen. Jeg tror, at hvis vi skal gøre os håb om at få et godt samarbejde med spejderne, så må vi starte med toppen, og det tager vores landsgildemester sig af på bedste vis i Danske Spejderes Fællesråd. Kan vi andre så hjælpe ved at deltage i forskellige arrangementer, hvor spejderne får et rimeligt positivt indtryk af os som personer, så skal det det nok sprede sig nedad i rækkerne, så vi kan få et rigtigt godt samarbejde med korpsene i fremtiden, men jeg tror det kræver en indsats på alle planer fra os gildebredre, men kan man så samtidig få en god og positiv oplevelse, som den jeg havde i week-enden, så er meget sandelig nået på een gang (så må vi håbe, at spejderne synes det samme).

Hanne Monberg
International Sekretær

MULIGHED OG TOMHED

Jeg så et ophæng i bussen. Der stod »Mulighed« og »Tomhed«. Ordet Mulighed var omkranset af en udfyldt grøn cirkel. Håbets farve, og Tomhed var tykke store bogstaver, som var tomme indeni, samtidig med at de langs kanten var ujævne, så man ligesom fornemmede en dybde i dem, en stor, stor tomhed.

Det satte en masse tanker i gang hos mig, for alle kender vel fornemmelsen af at have en mulighed, som svipser og så den tomhed man føler bagefter. Jeg havde lige været inde på kursus på hørecentralen, hvor vi lærer om de muligheder, der er for os med høreapparat, gode muligheder. Samtidig snakker vi også om de problemer, vi i dagligdagen støder på, om den tomhed vi føler, når en eller anden kommer med en bemærkning, efter man er kommet til at svare i Øst, når der er blevet spurgt i Vest, som, »Åh, det kan også være lige meget«. Men for os, er det ikke lige meget, man bliver vred i første omgang, og så bliver man dybt ulykkelig. Stor Tomhed. Muligheden er så, at man slår i bordet og siger, det vil jeg ikke finde mig i.

Vi har alle sammen mulighed for at finde glæden. Jeg fandt den bl.a. i julen, som jeg fejrede på Vedbygård, et genoptræningscenter, som Diakonissestiftelsen driver. Jeg var sammen med min mors og min familie, min moster blev 80 år juleaften. Vi gik i kirke de dage, hvor der var guds-

tjeneste, kirken ligger lige ved siden af genoptræningscentret. Den ene af dagene havde præsten en meget smuk messehagel på. Den var rød og der var syet et bål som patch-work på den. Godt nok et fantasibål, for det var kun flammerne man så, og mine tanker var et øjeblik ved gildet, og min spejldertid. Min fantasi fik lov til at løbe lidt under salmerne, men ikke meget, for i samme kirke er der en kirketjener, som også er med i koret, hans stemme er simpelthen pragtfuld, og man bliver tom indeni, men denne gang er det en god tomhed, for den er samtidig fyldt med hans sang.

Vi har alle en masse Muligheder i os, men mange gange glemmer vi at bruge disse muligheder, fordi vi er bange for at blive til grin, at blive fyldt af Tomheden.

Lis
fra »STAGEN«, 14. Sct. Georgs Gilde i
København

Redaktørens skriblerier

Impuls er denne gang trykt på 100% dansk genbrugspapir »Cyklus«. - Det må være i tråd med en hel del af de holdninger, vi iøvrigt står for som gildebrødre.

I sidste nummer af Impuls efterlyste jeg gilder, der kunne/ville beskrive aktiviteter af pengeindbringende art og/eller aktiviteter, der er med til at gøre gildet synligt i lokalsamfundet.

Længselsfuldt har jeg fulgt postmandens aflevering af dagens post - endnu er der ikke kommet noget om aktiviteter til bladet. Nuvel, det skal ikke afholde jer fra at få afsendt jeres ideer, kom ud af busken, lad ideerne gå »på omgang«.

red.

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom,
Hallumvadvej 6, 5851 Janderup 75 25 85 28

Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A,
5210 Odense NV 66 16 56 83

Landsgildeskاتبمستر Per Christensen,
Gormsvej 14, 4200 Slagelse 53 52 80 66

Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9,
9900 Frederikshavn 98 42 77 08

Vicelandsgildekansler Ole Ross, Strandvejen 110,
Reersø, 4281 Gørlev 53 55 90 04

Vicelandsgildeskاتبمستر Svend Erik Jensen,
Kaprifollevvej 12, 9380 Vestbjerg 98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12,
7760 Hurup Thy 97 95 22 04

Midtjylland: Hans Kurt Rasmussen, Kildebakken
27, 8800 Viborg 86 67 33 03

Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskerivej 13, Nørå,
6740 Bramming 75 17 37 89

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40,
5600 Faaborg 62 61 81 81

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With,
Lokesvej 12, 4300 Holbæk 53 43 55 92

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen,
Fortvej 151, 2610 Rødovre 31 70 43 29

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

INTERNATIONALT UDVALG, formand
Hanne Monberg, Ibsensvej 47,
2630 Tåstrup 42 99 68 41

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3.,
9000 Ålborg 98 12 52 22

Midtjylland: Andreas Hasle, Gørrids Allé 39,
8900 Randers 86 43 00 73

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 75 17 27 66

Fyn: Ebba Hartmeyer, Farsbøllevej 1, Gamby,
5471 Sønderø 64 83 10 63

Nord- og Nordvestsjælland:
Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23,
3050 Humlebæk 42 19 20 15

Storkøbenhavn og Bornholm:
Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille
Skensved 53 66 94 13

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger,
Egelevgade 26, 4840 Nørere Alslev 53 83 45 23

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Klosterbakken 22,
3500 Værløse 42 48 17 18

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13,
9200 Aalborg SV p. 98 18 11 25 / f. 98 23 22 11

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege,
8800 Viborg 86 63 87 29

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming 75 17 27 66

Fyn: Morten Jensen, Frejasvænget 4,
5700 Svendborg 62 22 11 60

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl,
Labæk 56, 4300 Holbæk 53 43 12 50

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm,
Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre 31 75 94 85

Sydsjælland og Lolland-Falster: Niels Jørgen
Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

RODBJERGÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5,
6000 Kolding 75 50 71 40

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30,
4100 Ringsted 53 61 64 63

SCT. GEORG • REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9,
8500 Grenaa 86 32 08 71

KIRSTEN LÜCHOW

SUNDBYVEJ 1
3600 FREDERIKSSUND

MOTION

For mange af os er det en stor og tidskrævende sag at motionere tilstrækkeligt i det daglige, selv om vi godt ved, at vi burde tage os tid til det, fordi det ville gavne os selv i det lange løb. Men her er en »opskrift« på, hvordan det også kan gøres, og det kræver ikke så megen tid - og gavner os dog alligevel.

Se, motion i enhver dag må jo blive hver især sag, det er let nok - gå så te' det, kom i gang - gør no'et ve' det.

HUSK DERFOR ALLE:

At bøje armen og at bøje a'.
Ned med nakken må du osse ku' ta'?.
Træk på skuldren - og smidig i job,
stræk dig vidt, hvis du vil nå op.

Bøje knæ må vi jo alle øve.
Gå i tide må nogen prøve.
Gå på halen - balancere,
løbe-pas og meget mere.
Løbebane må ej ta'es for givet,
løbe rundt skal alt her i livet.
Træde i spinaten og løbe sur,
rend og hop - en fornøjelig kur.
Spring op og fald ned på,
spring-forbi vi ved besked på.
Ryste på ho'det. - - Og alle kan lære
at hoppe over det laveste gærde.
March på stedet. Med en halv vind at
løbe,
være ude at svømme er tidens svøbe.
Ja værs'go her er en stor portion
til alles nødvendige hverdagsmotion.

Ukendt forfatter
fra »STAGEN« 14. Sct. Georgs Gilde i
København

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer. IMPULS udkommer 4 gange årligt.
Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev - tlf. 53 83 45 23 - Telefax 53 83 55 22.